

afholde nogle Foredrag, saaledes — foruden det af Fru *Jutta Bojsen Møller*, der gav Anledning til Kredsens Dannelse — et af den svenske cand. mag. Frøken *Bergstrand*, der særlig fremhævede det ønskelige i, at Kvinderne fik Stemmeret, og to Foredrag af Frk. *Anna Brosbøll* og Frøken cand. phil. *Helene Berg*. Kredsen agter fremdeles at lade afholde offentlige Foredrag. Desuden har den inddraget under sig en i flere Aar bestaaende Syskole for Tjenestepiger. Pigerne samles en Aften om Ugen og faar Vejledning i Haandarbejde, medens der læses højt for dem af dansk Skønlitteratur. Aftenen slutter med Af-syngelsen af Fædrelands- og andre Sange. Fra Nytaar er paabegyndt et Gymnastik-kursus med Undervisning 2 Aftener om Ugen for unge Piger. Kredsens Medlemmer samles en Aften om Maaneden hos Formanden Fru Wulff.

Rigmor Saxild.

Københavnskredsen.

Københavnskredsen holdt sit første Klub-aftenmøde i 1906 den 15. Januar Kl. 8 Aften i Lokalerne i Nørregade. For mange Tilhørere holdt Frk. *Elna Jakobsen* et livfuldt og fængslende Foredrag om nogle af de Kvinder, der har været knyttet til danske Digterere og øvet deres Indflydelse paa dem. Hun omtalte særlig Ewalds Kærlighed til Arendse og Baggesens til Sofie Haller. Forøvrigt formede Aftenen sig — takket være Frk. Hjort — som en lille Fest, hvor Julelysene mindede om Aaret, der gik, og Helligtrekongerslysene var tændte for Aaret, vi er gaaet ind i.

M. T.—P.

Rettelse.

I Referatet af Dr. phil. *Moltesens* Foredrag i Københavnskredsen (Nr. 1, Pag. 7), er der indløbet et Par forkerte Aarstal. De rigtige er disse:

„Working men's college“ i London oprettedes 1854 og udvidedes 1856 til ogsaa at gælde Kvinder. Den engelske Folkeuniversitetsbevægelse begyndte fra Cambridge 1872.

Kvindens retslige Stilling i Danmark.

Kortfattet Fremstilling
af

cand. jur. *Henny Petersen.*

(Fortsat.)

II. Afsnit.

Stillingen i ægteskabelig Henseende.

Ægteskabets personlige Retsvirkninger. Ved Ægteskabets personlige Retsvirkninger forstaar man de Virkninger af Ægteskabet, hvis Gennemførelse kan ske ved Magt, enten ved at Retspligtens Opfyldelse direkte fremtvinges, eller ved at dens Overtrædelse paadrager Straf eller forpligter til Erstatning. Naar man i daglig Tale tænker paa Ægteskabets Virkninger i Retning af at paalægge Pligter, er dette et meget omfattende Begreb, idet man herunder indbefatter ogsaa de blot sædelige Pligter, der udfordres, for at Samlivet kan svare til Ægteskabets Formaal. I gamle Dage sagde man saaledes: „Ægtefællers Pligt er det ej alene i det daglige Liv at være hinanden til gensidig Hjælp, men navnlig skal den ene ogsaa bære den Ulykke, der kan ramme den anden, som et Kors og yde denne i saadan Anledning al mulig Bistand.“ — Man kan nu en Gang ikke tvinge Ægtefæller til at være venlige imod hinanden, men man kan ved Straf tvinge dem til ikke at gøre hinanden Fortræd. Dette vil vel navnlig være praktisk for Mandens Vedkommende, men det gælder naturligvis ogsaa for Hustruen; dog skal denne Fortræd for at være strafbar være af temmelig alvorlig Natur i Form af Mishandling. Allerede Chr. d. V. danske Lov straffede Ægtefæller for tyrannisk og ukristelig Behandling af hinanden og for ond Forfølgelse.

Ægtefællerne er forpligtede til at leve sammen, og da det i Reglen er Manden, der sørger for Udgifterne til Hjemmet, er Hustruen forpligtet til at følge ham, dog kun indenfor Rigets Grænser. Drager Manden til Udlandet, hvad enten det er nødtvungent eller frivilligt, er hun ikke forpligtet til at følge med ham, ligesom han ikke mod hendes Vilje kan medtage deres fælles Børn.

Hvis Manden gør Hustruen til Genstand for uværdig Behandling ved at udøve Voldsomheder el. lign. mod hende, er hun ikke pligtig at fortsætte Samlivet. Derimod kan andre Forhold, der gør Ægteskabet endog i høj Grad pinligt, som visse utiltalende Sygdomme, ikke berettiger Ægtefællen til at bryde Samlivet, selv om de er den paagældende anden Ægtefælle tilregnelige, d. v. s. paadragne ved dennes egen Skyld.

I ældre Tid antoges det, at Hustruen ved Straf kunde tvinges til at leve sammen med Manden,